

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji polonistycznej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.1. Metodyka edukacji polonistycznej		
Rok studiów	III rok studiów		
Semestr studiów	VI semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Poznanie zagadnień związanych z rozwijaniem kompetencji językowych uczniów – obejmujące wprowadzenie do metod i treści nauczania czytania, pisania, mówienia, gramatyki, wiedzy o języku, ortografii oraz literatury dziecięcej. Zdobycie umiejętności świadomego wyboru i oceny skuteczności metod dydaktycznych adekwatnych do danej formy aktywności językowej ucznia.		
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu fonetyki, fleksji, słowotwórstwa, frazeologii, składni, leksyki, ortografii.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.1.W1.	sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.1.W2.	spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności pisania i czytania. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.1.W3.	sposoby rozwijania zainteresowań czytelniczych (inicjacja czytelnicza) i wykorzystywania różnych typów tekstów w pracy z dziećmi lub uczniami. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.1.U1.	skutecznie poprowadzić naukę czytania. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U15	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.1.U2.	dostosować sposób uczenia pisania i czytania do specyficznych potrzeb ucznia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U15	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.1.U3.	rozbudzić w uczniach pasję czytelniczą. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U15	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			

E.1.K1.	krzewienia zainteresowania i szacunku dla słowa pisanego. K_K03	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Charakterystykę metod i narzędzi dydaktycznych wykorzystywanych w nauczaniu języka polskiego w edukacji wczesnoszkolnej, ze szczególnym uwzględnieniem celów i treści zawartych w podstawie programowej oraz odpowiednich środków dydaktycznych. 3. Przegląd i porównanie metod nauczania czytania, ich założeń i skuteczności. Analiza celów, form i rodzajów czytania, a także omówienie poziomów rozumienia tekstu przez dzieci. 4. Omówienie procesu pisania – zarówno w aspekcie technicznym (kaligrafia, poprawność graficzna), jak i twórczym (wyrażanie myśli, intencji, emocji). 5. Nauczanie ortografii: rola ćwiczeń pamięciowych, zasady zapamiętywania pisowni oraz ich praktyczne zastosowanie. 6. Rozwój języka mówionego dziecka: zestawienie podejść dydaktycznych – podejścia redukcyjno-instrumentalnego i komunikacyjno-osobotwórczego. 7. Znaczenie ilustracji i historyjek obrazkowych w rozwijaniu języka, myślenia i narracji dzieci. 8. Psychologiczne podstawy nauczania gramatyki oraz rozwijanie kompetencji leksykalnych w kontekście literackim i językowym. 9. Kierunki i wyzwania współczesnej edukacji polonistycznej na etapie wczesnoszkolnym, z uwzględnieniem zmieniających się realiów kulturowych i technologicznych.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Obszary gotowości do nauki czytania i pisania oraz sposoby projektowania zadań wspierających tę gotowość; wprowadzanie liter i typologia ćwiczeń przy ich poznawaniu. 3. Nauka dwuznaków i zmiękczeń. Ćwiczenia rozwijające czytanie ze zrozumieniem, w tym czytanie funkcjonalne, krytyczne i twórcze. 4. Praca z tekstem literackim, naukowym i wychowawczym: analiza treści, wyodrębnianie zdarzeń, formułowanie pytań. Planowanie zajęć dotyczących nauki części mowy. 5. Edukacja ortograficzna: planowanie działań, dobór zadań, ćwiczenia słownikowe i frazeologiczne. 6. Projektowanie ćwiczeń syntaktycznych i stylistycznych oraz form redakcyjnych (opowiadanie, list, opis, zaproszenie, zawiadomienie). Etapy pracy pisemnej i jej znaczenie dla rozwoju osobowego uczniów. 7. Praca z lekturą i poezją dziecięcą: budowanie koncepcji wprowadzania dzieci w świat literatury. Inscenizacje, gazetki szkolne, techniki freinetowskie jako formy aktywizujące uczniów. 8. Umiejętność precyzyjnego formułowania myśli w dobie emotikonów, skrótów i komunikatów cyfrowych. Dobór tekstów, literatura popularnonaukowa i czasopisma dla dzieci. 9. Współczesne media (film, reklama, internet, gry komputerowe, komiks) jako wyzwania i narzędzia w edukacji polonistycznej.			
Praca własna			
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.			
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: problemowe dyskusje, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania, projektowanie zadań, metoda przypadków, burza		

	mózgów, projekty grupowe i prezentacje multimedialne	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Przygotowanie scenariusza lekcji edukacji polonistycznej w edukacji	

wczesnoszkolnej według podstawy programowej.		
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	30	1,2
Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	90	3,6
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
1. Dobrowolska D., Metodyka edukacji polonistycznej w okresie wczesnoszkolnym. Podręcznik dla studentów i początkujących nauczycieli, Impuls 2017. 2. Jarosz B., Puchala I., Wakulak J., Wokół edukacji polonistycznej: diagnozy-dylemty-propozycje, Wydawnictwo UMCS 2018.		
Literatura uzupełniająca		
Karwatowska M., Tymiakin L., Edukacja polonistyczna. Metamorfozy kontekstów i metod, Wydawnictwo UMCS 2017.		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka nauczania języka obcego dzieci		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.2. Metodyka nauczania języka obcego		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Poznanie metodyki nauczania języka obcego na etapie wczesnoszkolnym. Zgłębienie charakterystyki nauczania najmłodszych dzieci z uwzględnieniem ich wieku i możliwości rozwojowych, a także nauka właściwego doboru metod, form pracy i środków dydaktycznych. Rozwijanie kompetencji w zakresie wykorzystywania różnorodnych strategii i narzędzi wspierających efektywną edukację językową dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.		
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności z przedmiotów podstawy edukacji przedszkolnej, podstawy edukacji wczesnoszkolnej.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.2.W1.	metody nauczania języka obcego w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej, w tym Total Physical Response (TPR) J. Ashera, The Silent Way C. Gattegno. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.2.W2.	podstawę programową dla I etapu edukacyjnego w zakresie języka obcego. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.2.W3.	metody projektowania zajęć z języka obcego, doboru i opracowywania środków dydaktycznych; strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności dzieci lub uczniów z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji; uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw, w tym tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych, w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.2.W4.	znaczenie gier i zabaw, teatru i dramy, storytelling, piosenki i ruchu w nauczaniu języka obcego dzieci lub uczniów; techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.2.W5.	zasady oceniania umiejętności językowych	egzamin,	wykład,

	dzieci lub uczniów. K_W10, K_W11	zaliczenie	ćwiczenia
Umiejętności			
E.2.U1.	zaprojektować zajęcia z wykorzystaniem nauczania sytuacyjnego. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.2.U2.	wykorzystać gry, zabawy, piosenkę i ruch w nauczaniu języka obcego. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.2.U3.	efektywnie wykorzystać multimedia w nauczaniu języka obcego. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U12	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.2.K1.	pozytywnego motywowania dzieci lub uczniów do aktywnego zaangażowania się w naukę języka obcego. K_K03	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Charakterystyka wczesnego nauczania języków obcych, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym oraz uczniami klas I–III. 3. Omówienie założeń programowych i organizacyjnych edukacji językowej, zasad integracji treści językowych z innymi obszarami edukacji wczesnoszkolnej oraz typologii metod nauczania wraz z ich praktycznym zastosowaniem. 4. Współczesne metody i techniki nauczania języków obcych, stosowane w Polsce i na świecie. Strategie dydaktyczne wykorzystywane w nauczaniu języków obcych na etapie wychowania przedszkolnego oraz w klasach I–III szkoły podstawowej, w tym m.in. metoda reagowania całym ciałem (Total Physical Response) J. Ashera oraz metoda ciszy (The Silent Way) C. Gattegno. 5. Przedstawienie zasad wspierających skuteczne i przyjazne dzieciom nauczanie języków obcych.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Współczesne metody nauczania języków obcych dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. 3. Dobór treści oraz rozkład materiału dydaktycznego w nauczaniu języków obcych na wczesnym etapie edukacji. 4. Wprowadzenie do glottodydaktyki jako nauki o nauczaniu i uczeniu się języków obcych. 5. Rola zabaw, gier i zadań w rozwijaniu kompetencji językowych dzieci we wczesnej edukacji językowej. 6. Tworzenie programów edukacyjnych wspierających rozwój językowy, słuchowy i wzrokowy dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. 7. Projektowanie i wykonywanie pomocy dydaktycznych do pracy z małymi dziećmi w zakresie języka obcego. 8. Tworzenie gier edukacyjnych wspierających proces przyswajania języków obcych przez dzieci. 9. Opracowywanie zintegrowanych scenariuszy zajęć językowych dla przedszkolaków i uczniów klas I–III.			

Praca własna		
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.		
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu.	

	Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane pytanie. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.		
	Formy aktywności	Godziny	ECTS
	Wykład	15	0,6
	Ćwiczenia	45	1,8
	Praktyki zawodowe	-	-
	Praca własna	90	3,6
	Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa			
1. Andrzejewska E., Nauczyciel języków obcych, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego 2017.			
2. Erenc-Grygoruk G., Nauczanie języków obcych w edukacji wczesnoszkolnej, Impuls, 2013			
Literatura uzupełniająca			
Gębał P., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, Wydawnictwo Naukowe PWN 2019.			
Inne			
-			

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji matematycznej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.3. Metodyka edukacji matematycznej		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Celem jest zaznajomienie studentów z założeniami metodyki matematyki na poziomie wczesnoszkolnym – obejmującymi cele, treści, zasady oraz metody pracy z dzieckiem. Uczestnicy poznają nowoczesne metody nauczania i środki dydaktyczne wspierające rozwój kompetencji matematycznych uczniów. Kształtowane są umiejętności planowania i realizowania zajęć służących wprowadzaniu oraz utrwalaniu kluczowych pojęć matematycznych w klasach I–III. Szczególną uwagę poświęca się świadomemu doborowi materiałów i narzędzi dydaktycznych, a także skutecznemu ich wykorzystaniu w praktyce szkolnej. Rozwijane są również kompetencje analityczno-refleksyjne niezbędne do oceny jakości i efektywności podejmowanych działań matematycznych oraz gotowość do ich modyfikacji w odpowiedzi na potrzeby edukacyjne uczniów.		
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności z przedmiotów podstawy edukacji przedszkolnej, podstawy edukacji wczesnoszkolnej.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.3.W1.	stadia rozwoju umysłowego w kontekście zakresu i metod edukacji matematycznej, a także poziom rozumowań przedoperacyjnych, operacyjnych i formalnych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W2.	zagadnienia edukacji matematycznej w przedszkolu: podstawę programową i program edukacji matematycznej, rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia - kardynalnego, porządkowego i miarowego aspektu liczby, porównywanie liczebności zbiorów, stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania - odwracalności operacji, rozwijania rozumowania przyczynowo-skutkowego i orientacji przestrzennej, w tym na kartce papieru, dodawania i odejmowania na palcach i innych zbiorach zastępczych, rozdawania i rozdzielania po kilka, rozwijania intuicji geometrycznych; gry i zabawy z wątkiem matematycznym oraz proste gry strategiczne. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia

E.3.W3.	zagadnienia edukacji matematycznej w klasach I-III szkoły podstawowej: podstawę programową, projektowanie aktywności matematycznej przy kształtowaniu pojęć liczbowych i sprawności rachunkowych, wprowadzanie symboliki i zapisu matematycznego, rozwijanie orientacji przestrzennej i wyobraźni geometrycznej oraz kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W4.	rolę pracy domowej ucznia i zasady konstruowania sprawdzianów i oceniania. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W5.	formy aktywności dzieci lub uczniów: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań, w tym z wykorzystaniem łamigłówek. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W6.	znaczenie obliczeń pamięciowych, trudności w opanowaniu rachunków pamięciowych, techniki kształcenia biegłości rachunkowej i strategie sprytnych rachunków. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W7.	metody pracy z zadaniami tekstowymi, stosowania reprezentacji graficznych w ćwiczeniach rachunkowych i rozwiązywaniu zadań tekstowych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W8.	znaczenie kształtowania umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawiania i weryfikowania hipotez, dostrzegania i wykorzystywania regularności i analogii, używania argumentacji i kontrprzykładów, w tym w rozwiązywaniu łamigłówek, abstrahowania, uogólniania, klasyfikowania, definiowania i algorytmizowania. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W9.	rodzaje i źródła typowych błędów uczniowskich, a także ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W10.	środki dydaktyczne w edukacji matematycznej dzieci: pakiety edukacyjne, karty pracy, elementy do manipulacji i klasyfikacji, liczydła, liczmany, klocki logiczne Dienes'a, klocki Cuisenaire'a, kostki do gry, domina, karty, mozaiki, konstrukcyjne klocki geometryczne różnych typów, łamigłówki logiczne i proste gry strategiczne. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.3.W11.	znaczenie wykorzystania gier i zabaw	egzamin,	wykład,

	matematycznych do realizacji celów dydaktycznych, w tym zastosowanie w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się oraz z uczniem zdolnym; zasady konstruowania gier przez uczniów, zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości. K_W10, K_W11	zaliczenie	ćwiczenia
E.3.W12.	rolę konkursów matematycznych dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej: rodzaje, zasady rozgrywania, charakter zadań, walory kształcące oraz sposoby przygotowania uczniów do udziału w konkursach. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.3.U1.	kształtować u uczniów pojęcie liczby. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U2.	rozwijać wyobraźnię i orientację przestrzenną. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U3.	wdrażać uczniów w zasady logicznego myślenia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U4.	budować sytuacje edukacyjne skłaniające uczniów do budowania hipotez i ich weryfikacji. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U5.	stosować gry i inne pomoce naukowe w nauczaniu matematyki. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U6.	analizować błędy popełniane przez uczniów i wyciągać z nich wnioski. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.3.U7.	pracować z uczniami o szczególnych uzdolnieniach matematycznych. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.3.K1.	rozbudzania zainteresowania uczniów myśleniem matematycznym. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.3.K2.	wskazywania uczniom korzyści z uczenia się matematyki. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Psychologiczne uwarunkowania przyswajania treści matematycznych przez uczniów w edukacji wczesnoszkolnej. Charakterystyka rozumowania matematycznego dzieci. 3. Kluczowe założenia nauczania matematyki w klasach I–III: cele dydaktyczne, zakres tematyczny, zasady i strategie nauczania. 4. Nauczanie zorientowane na przebieg procesu a nauczanie zorientowane na efekt w kontekście edukacji matematycznej młodszych uczniów. 5. Rola czynnościowego podejścia w nauczaniu matematyki – jego znaczenie, potencjał i zastosowanie w pracy z dziećmi. Wspieranie postaw badawczych i kreatywności			

matematycznej wśród uczniów klas I–III.		
6. Problemy i bariery napotykane przez dzieci w procesie uczenia się matematyki – ich rozpoznawanie i możliwości wsparcia.		
Forma zajęć: ćwiczenia		
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Charakterystyka edukacji matematycznej na etapie wczesnoszkolnym – omówienie specyfiki, analiza treści programowych i materiałów dydaktycznych. 3. Gotowość dziecka do nauki matematyki – definicja, obszary rozwoju oraz sposoby ich wspierania; rozwijanie pojęć dotyczących cech mierzalnych, relacji przestrzennych i figur geometrycznych. 4. Teoria zbiorów jako fundament rozumienia liczby naturalnej; wprowadzenie liczby w ujęciu monograficznym. 5. Rozwijanie pojęć liczbowych i operacji matematycznych: dodawanie, odejmowanie, przekraczanie progu dziesiętkowego; poszerzanie zakresu liczbowego. 6. Wprowadzenie pojęć mnożenia, dzielenia oraz ułamka w sposób intuicyjny; kształtowanie podstaw geometrii. 7. Tworzenie i rozwiązywanie zadań tekstowych; wprowadzenie pojęcia równania i nierówności. 8. Gry dydaktyczne, zabawy matematyczne oraz zadania problemowe jako forma wspierania myślenia matematycznego. 9. Rozwijanie praktycznych kompetencji matematycznych: orientacja w czasie, jednostki miar (waga, objętość), umiejętność liczenia pieniędzy.		
Praca własna		
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.		
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna, case studies	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny	

z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Przygotowanie scenariusza lekcji edukacji matematycznej w edukacji wczesnoszkolnej według podstawy programowej.		
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	30	1,2
Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	90	3,6
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
1. Gruszczyk-Kolczyńska E., Treliński G., Semadeni Z., Bugajska-Jaszczołt B., Czajkowska M., Matematyczna edukacja wczesnoszkolna. Teoria i praktyka, Wydawnictwo ZNP, 2015 2. D. Klus Stańska, A. Kalinowska Rozwijanie myślenia matematycznego młodszych uczniów, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2018.		
Literatura uzupełniająca		
A. Kalinowska, Studenckie koncepcje potoczne o edukacji matematycznej w klasach początkowych, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2019.		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji społeczno-przyrodniczej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.4. Metodyka edukacji społeczno-przyrodniczej w przedszkolu i klasach I-III		
Rok studiów	III rok studiów		
Semestr studiów	VI semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z metodyką prowadzenia zajęć z zakresu środowiska społeczno-przyrodniczego w przedszkolu oraz w klasach I–III szkoły podstawowej. Program obejmuje poznanie i praktyczne stosowanie zróżnicowanych metod i form pracy dydaktycznej z dziećmi. Studenci nabędą umiejętność planowania metodycznego zajęć, uwzględniającego kluczowe treści oraz kompetencje dzieci w zakresie edukacji przyrodniczo-społecznej. Istotnym elementem kształcenia jest przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć w ramach symulacji i praktyk pedagogicznych, zarówno w przedszkolach, jak i w edukacji wczesnoszkolnej. Kurs kładzie również nacisk na rozwijanie umiejętności samodzielnego poszerzania wiedzy z zakresu teorii i metodyki nauczania treści społeczno-przyrodniczych, z wykorzystaniem różnorodnych źródeł informacji.		
Wymagania wstępne	Ogólna wiedza z zakresu środowiska społeczno-przyrodniczego.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.4.W1.	sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej o środowisku przyrodniczym i środowisku społecznym oraz wiedzy metodycznej do projektowania zajęć dydaktycznych w zakresie edukacji środowiskowej w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.4.W2.	znaczenie stwarzania warunków do zajęć badawczych i eksperymentów oraz organizowania sytuacji edukacyjnych umożliwiających dzieciom lub uczniom samodzielną eksplorację. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.4.W3.	wykonać proste doświadczenie za pomocą przedmiotów codziennego użytku i przeanalizować z uczniami jego przebieg. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.4.U1.	zaprojektować eksperyment uczniowski z zakresu wiedzy przyrodniczej. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07,	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia

	K_U08		
E.4.U2.	dostrzec i skomentować podstawowe prawa fizyki zachodzące w otoczeniu ucznia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.4.U3.	wykonać proste doświadczenie za pomocą przedmiotów codziennego użytku i przeanalizować z uczniami jego przebieg. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.4.K1.	rozbudzania szacunku dla myślenia naukowego. K_K03	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.4.K2.	budzenia i podtrzymywania w uczniach ciekawości odkrywcy. K_K03	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Cele, metody, formy organizacyjne oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w nauczaniu tego obszaru wiedzy, jak również znaczenie podręczników w procesie dydaktycznym. 3. Dobór i strukturyzowanie treści edukacyjnych oraz projektowanie modeli zajęć zintegrowanych opartych na blokach tematycznych. 4. Kształtowanie relacji dziecka z otoczeniem społecznym i przyrodniczym poprzez aktywne uczestnictwo w środowisku. 5. Zajęcia terenowe o tematyce społeczno-przyrodniczej, dostosowanych do potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym oraz uczniów klas I–III.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Zagadnienia z zakresu środowiska społeczno-przyrodniczego w kontekście wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej. 3. Analiza podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej w odniesieniu do treści społeczno-przyrodniczych. 4. Metodyka nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego: cele, metody, formy organizacyjne, środki dydaktyczne oraz rola podręczników. 5. Tworzenie modeli zajęć zintegrowanych opartych na wybranych blokach tematycznych. 6. Dobór i strukturyzacja treści nauczania z zakresu środowiska społeczno-przyrodniczego. 7. Kształtowanie relacji dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym z otoczeniem przyrodniczym poprzez aktywne uczestnictwo w świecie natury. 8. Projektowanie metodycznych planów zajęć terenowych o tematyce przyrodniczej i społecznej, dostosowanych do możliwości dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów klas I–III.			
Praca własna			
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.			
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych		
Narzędzia	Wykład: prezentacja multimedialna		

dydaktyczne		Ćwiczenia: prezentacja multimedialna, case studies	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.	
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej.		
	Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie ≥60% wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Przygotowanie scenariusza lekcji edukacji społeczno-przyrodniczej w edukacji wczesnoszkolnej według podstawy programowej.		
Formy aktywności		Godziny	ECTS
Wykład		15	0.6

Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	105	4,2
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
1. Rybska E. Przyroda w osobistych koncepcjach dziecięcych: implikacje dla jej nauczania z wykorzystaniem rysunku. Poznań: Wydawnictwo Kontekst, 2017. 2. M. Parlak, Edukacja przyrodniczo ekologiczna dzieci w wieku przedszkolnym, Wyd. Pedagogiczne ZNP, Kielce 2019.		
Literatura uzupełniająca		
1. E. Kretzschmer, U. Stichmann Marny, Przewodnik. Rośliny i zwierzęta, Wyd. Multico, Warszawa 2017. 2. Zwierzęta i rośliny. Atlas przyrodniczy dla dzieci, Wyd. Aksjomat, Kraków 2015.		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji informatycznej i posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.5. Metodyka edukacji informatycznej i posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VIII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Przekazanie wiedzy oraz rozwijanie kompetencji w obszarze planowania i organizowania procesu kształcenia informatycznego. Doskonalenie umiejętności tworzenia zadań dydaktycznych w formie cyfrowej i multimedialnej, dostosowanych do specyfiki treści edukacji informatycznej.		
Wymagania wstępne	Opanowanie treści kształcenia objętych programem nauczania informatyki w szkole średniej.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.5.W1.	znaczenie celowego i właściwego posługiwania się przez uczniów typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji. K_W04, K_W11, K_W12	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.5.W2.	znaczenie stwarzania sytuacji problemowych w otoczeniu uczniów, które uczniowie modelują i rozwiązują, tworząc algorytm, odtwarzając go poza komputerem oraz realizując w wersji komputerowej. K_W04, K_W11, K_W12	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.5.W3.	rolę rozwijania u uczniów umiejętności programowania w środowisku blokowo-wizualnego języka programowania. K_W04, K_W11, K_W12	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.5.W4.	rolę integrowania zajęć edukacji informatycznej z aktywnościami wizualnymi, słuchowymi i kinestetycznymi. K_W04, K_W11, K_W12	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.5.W5.	znaczenie promowania i kształtowania u uczniów postawy obywatelskiej i prospołecznej oraz odpowiedzialności w świecie mediów cyfrowych. K_W04, K_W11, K_W12	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia

Umiejętności			
E.5.U1.	zapoznać uczniów z typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji. K_U04 K_U05, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.5.U2.	stworzyć sytuację problemową, w której uczniowie modelują i rozwiązują zadanie, tworząc algorytm, odtwarzając go poza komputerem oraz realizując w wersji komputerowej. K_U04 K_U05, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.5.U3.	integrować zajęcia informatyczne z innymi zajęciami. K_U04 K_U05, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.5.K1.	promowania postawy odpowiedzialnego zachowania w świecie mediów cyfrowych. K_K01, K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.5.K2.	inspirowania uczniów do kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego. K_K01, K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Zakres treści zawartych w programach nauczania i dokumentach programowych dotyczących informatyki. 3. Kształtowanie warunków do zdobywania wiedzy i rozwijania umiejętności umożliwiających rozwiązywanie problemów z zastosowaniem metod informatycznych, takich jak logiczne i algorytmiczne myślenie, programowanie, obsługa aplikacji komputerowych oraz efektywne wyszukiwanie i wykorzystywanie informacji z różnych źródeł. 4. Kształcenie kompetencji pracy zespołowej oraz aktywności społecznej w środowisku cyfrowym.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Zasady korzystania z komputera i urządzeń cyfrowych przez dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. 3. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w edukacji najmłodszych jako narzędzia wspierającego rozwój kompetencji komunikacyjnych i technologicznych. 4. Tworzenie warunków sprzyjających nabywaniu wiedzy i umiejętności rozwiązywania problemów z zastosowaniem informatycznych metod i technik, takich jak: myślenie logiczne i algorytmiczne, programowanie, obsługa aplikacji komputerowych, a także efektywne wyszukiwanie i przetwarzanie informacji z różnych źródeł. 5. Zasady świadomego i bezpiecznego korzystania z zasobów internetowych.			
Praca własna			
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.			
Metody	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną		

dydaktyczne	Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna, case studies	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których	

	tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane pytanie.		
	Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.		
	Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład		15	0,6
Ćwiczenia		30	1,2
Praktyki zawodowe		-	-
Praca własna		105	4,2
Łącznie:		150	6
Literatura podstawowa			
1. Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej.			
Literatura uzupełniająca			
1. B. Bilicka, Ipad na szkolnych lekcjach religii, Toruń, 2019			
Inne			
-			

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji plastycznej w przedszkolu i klasach I-III		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.6. Metodyka edukacji plastycznej		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Wprowadzenie studentów w podstawową terminologię i główne obszary sztuk wizualnych oraz faz rozwoju twórczości plastycznej dzieci. Poznanie środków artystycznego wyrazu charakterystycznych dla plastyki. Kształcenie sprawności manualnych oraz rozwijanie twórczego myślenia, kreatywności i wyobraźni. Praktyczne opanowanie umiejętności korzystania z różnych materiałów, narzędzi i technik plastycznych w kontekście projektowania autorskich scenariuszy zajęć i prowadzenia zajęć warsztatowych. Zdobycie kompetencji w zakresie analizy i oceny dzieł plastycznych oraz przeprowadzonych działań twórczych.		
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności przedmiotu podstawy edukacji plastycznej w przedszkolu i klasach I-III.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.6.W1.	etapy, metody i formy projektowania działań plastycznych dziecka lub ucznia. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.6.W2.	sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka lub ucznia. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.6.W3.	zasady projektowania zajęć plastycznych w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.6.W4.	metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia w zakresie jego zdolności plastycznych i monitorowania jego rozwoju w tym obszarze. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.6.U1.	zachęcić dziecko lub ucznia do twórczej aktywności w obszarze działań plastycznych. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.6.U2.	zaprojektować zajęcia inspirujące dzieci lub uczniów do działań twórczych. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.6.U3.	zachęcić dziecko lub ucznia do zainteresowania się dziełem plastycznym. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia

E.6.U4.	diagnozować poziom zdolności plastycznych dziecka lub ucznia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.6.K1.	działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.6.K2.	inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej aktywności plastycznej i dzielenia się jej efektami. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.6.K3.	aktywizowania dzieci lub uczniów do estetyzacji własnego otoczenia.	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Zasady konstruowania zajęć plastycznych w wychowaniu przedszkolnym i edukacji wczesnoszkolnej. 3. Formułowanie celów ogólnych i szczegółowych w obszarze edukacji plastycznej. Dobór zadań dostosowanych do różnych form aktywności twórczej dzieci, takich jak malowanie, rysowanie, modelowanie, wycinanie czy kopiowanie. 4. Wprowadzanie dzieci w świat sztuki poprzez kontakt z wybranymi dziełami malarstwa, rzeźby i architektury. 5. Ocenianie działań plastycznych uczniów oraz stosowanie metod wspierających ich ekspresję twórczą. 6. Uwarunkowania i cechy sprzyjające rozwojowi kreatywności w szkole.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Z kompozycji, rola koloru, linii i plamy w tworzeniu prac, kompozycje przestrzenne oraz zróżnicowanie faktur przy użyciu różnych technik plastycznych. 3. Zapoznanie z grafiką warsztatową, w tym pracą z szablonem i kalkografem. 4. Eksploracja emocjonalnego i ekspresyjnego wymiaru sztuki, w tym założeń sztuki abstrakcyjnej poprzez działania z pastelami olejnymi i farbami akrylowymi. 5. Tworzenie konspektów zajęć z uwzględnieniem celów, metod, technik i form pracy oraz przebiegu lekcji (fazy wprowadzająca, realizacyjna, podsumowująca). 6. Udział w warsztatach twórczych, prezentacja i analiza autorskich scenariuszy oraz zajęć prowadzonych przez studentów. 7. Rozwijanie umiejętności interpretacji i oceny prac plastycznych, w tym określania kryteriów oceny. 8. Rozpoznawanie i rozwijanie zdolności plastycznych dzieci, diagnozowanie ich możliwości oraz promowanie efektów działalności artystycznej.			
Praca własna			
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.			
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych		
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna, case studies		
Skala ocen	Na ocenę 2 Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w		

		maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane pytanie. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego)	

wynikającego z roli nauczyciela.		
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	15	0,6
Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	105	4,2
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
1. B. Wlaźlik, Twórczość plastyczna w edukacji przedszkolnej, Wyd. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa, Poznań 2017.		
2. K. Łopot- Dzierwa, Techniki plastyczne w pracy z dziećmi, 2019		
Literatura uzupełniająca		
B. Mazepa Domagała, Z teorii i praktyki edukacji plastycznej na poziomie kształcenia wczesnoszkolnego, czyli o działaniach edukacyjnych oraz udziale technik i mediów plastycznych w stymulowaniu dziecięcej kreatywności i wyobraźni plastycznej wymiar poznawczy, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2019.		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji muzycznej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.7. Metodyka edukacji muzycznej		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VIII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Celem jest wprowadzenie studentów w podstawowe zagadnienia z zakresu teorii muzyki, historii muzyki, kształcenia słuchu oraz rytmiki, a także ukazanie możliwości ich zastosowania w procesie umuzykalniania dzieci. Treści te wspierają zintegrowaną edukację elementarną i służą rozwijaniu u studentów sprawności słuchowej, ruchowej, manualnej oraz umiejętności wykonawczych. Istotnym aspektem jest także kształtowanie świadomej wyobraźni muzycznej, wrażliwości słuchowej oraz postawy twórczej, które są kluczowe w pracy pedagogicznej z dziećmi.		
Wymagania wstępne	Student powinien wykazywać się elementarną wiedzą z obszaru kultury, psychologii i pedagogiki, a także posiadać podstawowe kompetencje oraz predyspozycje muzyczne.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.7.W1.	zasady projektowania zabaw rytmiczno-umuzykalniających dla dzieci w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.7.W2.	znaczenie wykonywania utworów muzycznych przez dzieci w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.7.W3.	zasady projektowania zajęć umuzykalniających zorientowanych na czerpanie przyjemności z działań podejmowanych przez dzieci lub uczniów, a nie na efekt. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.7.W4.	sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka lub ucznia. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.7.W5.	metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia w zakresie jego zdolności muzycznych i monitorowania jego rozwoju muzycznego. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.7.U1.	zachęcić dziecko lub ucznia do udziału w zabawach rytmiczno-umuzykalniających. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia

E.7.U2.	doprowadzić do wykonania utworu muzycznego przez dziecko lub ucznia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.7.U3.	zachęcić dziecko lub ucznia do zainteresowania się dziełem muzycznym. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.7.U4.	diagnozować poziom zdolności muzycznych dziecka lub ucznia. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.7.K1.	działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.7.K2.	aktywizowania dzieci lub uczniów do wspólnego uprawiania muzyki. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Znaczenie zajęć umuzykalniających z rytmiką w rozwoju dziecka. Analiza podstaw psychologiczno-pedagogicznych umuzykalnienia. Określenie celów, treści oraz metod prowadzenia zajęć muzyczno-rytmicznych. Klasyfikacja typów zajęć umuzykalniających oraz zasady ich organizacji. 3. Historia muzyki i audycje muzyczne dla dzieci. Wybrane zagadnienia z historii muzyki oraz literatury muzycznej. Charakterystyka audycji muzycznych skierowanych do dzieci oraz ich klasyfikacja. Podstawy metody rytmiki Emila Jaquesa-Dalcroze'a („Gramatyka rytmiki”). 4. Ruch i rytm w edukacji muzycznej. Rola aktywności ruchowej w koncepcji Carla Orffa. Ćwiczenia kształtujące świadomy ruch, orientację w przestrzeni, koncentrację uwagi, rozwój grup mięśniowych oraz funkcje inhibicyjno-incytacyjne. Ruchowe realizacje wartości rytmicznych: ćwierćnuty, akcenty, metrum, ósemki, półnuty, całe nuty, pauzy, synkopy, przedtakt, taktowanie. Zastosowanie sylab rytmicznych i klocków rytmicznych. 5. Pedagogika rytmu i formy muzycznej ekspresji dzieci. Omówienie różnych form dziecięcej aktywności muzyczno-ruchowej. Planowanie pracy dydaktycznej w zakresie umuzykalniania dzieci. Przykłady metodycznych rozwiązań oraz scenariuszy zajęć z rytmiki. Charakterystyka aktywności rytmicznych (kanony, improwizacje, wariacje, formy dwuczęściowe i wieloczęściowe). Opis i analiza warsztatów umuzykalniająco-rytmicznych przeznaczonych dla dzieci, z uwzględnieniem prezentacji własnych scenariuszy zajęć.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Zabawy i ćwiczenia rytmiczne w edukacji muzycznej dzieci. Wykorzystywanie różnorodnych form aktywności ruchowo-muzycznej (marsz, bieg, podskoki, reagowanie na sygnały muzyczne, zabawy w kole, w parach, korowody) w celu utrwalania elementów języka muzycznego. Przygotowywanie i prezentowanie przez studentów propozycji audycji muzycznych i konkursów wiedzy o muzyce dla dzieci. 3. Rozwijanie poczucia rytmu i tempa poprzez ruch. Stosowanie ćwiczeń i zabaw wspomagających rozwój umiejętności rozpoznawania metrum i tempa. Wprowadzenie opowieści ruchowych jako metody integrującej treści muzyczne z ruchem. Wykorzystanie ćwiczeń stymulacyjnych według koncepcji R. Klöppel i S. Vliexa – praca indywidualna ("JA"), w parach ("TY i JA") oraz grupowa ("MY"). Ruchowe interpretacje utworów			

muzycznych. 4. Improwizacja i formy muzyczno-ruchowej ekspresji własnej. Tworzenie własnych prezentacji ruchowych, w tym improwizacji na zadany temat, rytmicznych kanonów, wariacji, form muzycznych typu rondo oraz układów dwuczęściowych i wieloczęściowych. 5. Warsztaty i scenariusze zajęć umuzykalniających z rytmiką. Analiza i opis struktury warsztatów umuzykalniających rytmicznych przeznaczonych dla dzieci. Opracowywanie i przedstawianie przez studentów scenariuszy zajęć opartych na metodzie rytmiki, z uwzględnieniem różnorodnych form aktywności muzyczno-ruchowej.		
Praca własna		
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.		
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia:	

	100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Przygotowanie scenariusza lekcji edukacji muzycznej w edukacji wczesnoszkolnej według podstawy programowej.	
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	15	0,6
Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	105	4,2
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
1. Bissinger- Ćwierz U., Metody aktywizujące w szkolnej i pozaszkolnej edukacji muzycznej. Poradnik dla nauczycieli i animatorów, Difin, 2019 2. M. Lemiszewski, <i>Rytmika dla dzieci na metodzie Carla Orffa</i> , Wydawnictwo Contra, 2018		
Literatura uzupełniająca		
M. Lemiszewski, <i>Ćwiczenia i karty pracy do rytmiki i zajęć muzycznych dla najmłodszych oparte o metodę Carla Offa</i> , Wydawnictwo Contra, 2016		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji technicznej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.8. Metodyka edukacji technicznej		
Rok studiów	IV rok studiów		
Semestr studiów	VIII semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	5 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Poznanie wiedzy i umiejętności z zakresu edukacji technicznej dzieci. Wprowadzenie do metodyki nauczania techniki na poziomie edukacji elementarnej. Omówienie kluczowych zagadnień technicznych, takich jak właściwości i zastosowanie materiałów (papier, drewno, glina, styropian i inne). Przygotowanie do posługiwania się podstawowymi narzędziami i przyborami technicznymi (np. nożyczki, linijka, młotek, dłuto, igła, kombinerki, papier ścierny, gwoździe). Kształtowanie sprawności manualnych oraz precyzji i dokładności w wykonywaniu zadań. Rozwijanie kreatywności i umiejętności projektowania oraz rozwiązywania problemów technicznych.		
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności przedmiotu podstawy edukacji technicznej w przedszkolu i klasach I-III.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.8.W1.	etapy, metody i formy projektowania działań technicznych dziecka lub ucznia. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.8.W2.	ideę inicjacji technicznej dziecka lub ucznia. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.8.W3.	zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne, zadania wytwórcze oraz metody projektowania zajęć technicznych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.8.W4.	potrzebę kształtowania umiejętności technicznych dzieci lub uczniów w nawiązaniu do techniki, kultury i sztuki ludowej. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.8.U1.	zaprojektować sekwencję działań technicznych dzieci lub uczniów. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.8.U2.	uwzględnić różnice indywidualne w projektowaniu działań uczniowskich. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.8.U3.	dobierać zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne do możliwości dzieci lub uczniów. K_U01,	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia

	K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08		
E.8.U4.	zachęcić dzieci lub uczniów do analizowania prostych rozwiązań technicznych. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.8.K1.	działania na rzecz rozwoju zainteresowań technicznych dzieci lub uczniów. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
E.8.K2.	walki ze stereotypami dotyczącymi płci i umiejętności technicznych. K_K02	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Opracowywanie i prezentacja zadań konstrukcyjno-wytwórczych dla dzieci. Przygotowanie propozycji zadań technicznych odpowiednich dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Prezentacja autorskich rozwiązań przez uczestników zajęć. 3. Tworzenie scenariuszy zajęć zintegrowanych z uwzględnieniem edukacji technicznej. Projektowanie scenariuszy dydaktycznych dla klas I–III szkoły podstawowej, w których edukacja techniczna stanowi główną oś tematyczną zajęć zintegrowanych. 4. Planowanie i realizacja prac technicznych dla młodszych dzieci. Organizacja i wykonanie działań praktyczno-technicznych adekwatnych do możliwości rozwojowych dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów klas początkowych szkoły podstawowej. 5. Analiza i ewaluacja technicznych zajęć dydaktycznych. Krytyczna ocena autorskich oraz dostępnych w materiałach dydaktycznych scenariuszy zajęć technicznych. Weryfikacja ich adekwatności względem potrzeb i możliwości rozwojowych dzieci. 6. Charakterystyka materiałów wykorzystywanych w edukacji technicznej. Rozpoznawanie i omawianie rodzajów oraz właściwości wybranych materiałów przyrodniczych i technicznych, takich jak papier, drewno, tworzywa sztuczne oraz tkaniny. Zastosowanie tej wiedzy w planowaniu zajęć praktycznych z dziećmi.			
Forma zajęć: ćwiczenia			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Projektowanie zajęć edukacyjnych z zakresu techniki w przedszkolu i szkole podstawowej. Tworzenie scenariuszy zajęć edukacyjnych z uwzględnieniem metod i technik nauczania, które odpowiadają celom edukacyjnym oraz treściom edukacji technicznej w wychowaniu przedszkolnym oraz nauczaniu wczesnoszkolnym. Zajęcia te powinny być zaplanowane zgodnie z zasadami etyki i prawa własności intelektualnej. 3. Bezpieczeństwo i organizacja zajęć technicznych. Zajęcia z edukacji technicznej muszą odbywać się w zgodzie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy. Konstruowanie planu pracy i organizacja toku lekcji powinny zapewniać bezpieczne warunki pracy i nauki, szczególnie podczas korzystania z narzędzi i urządzeń technicznych. 4. Nauka czytania rysunków technicznych i symboli. Wprowadzenie dzieci w podstawy techniczne, takie jak odczytywanie oznaczeń i wymiarów na prostych rysunkach technicznych. Zapoznanie z powszechnie stosowanymi symbolami i znakami, które umożliwiają bezpieczne poruszanie się w otoczeniu i rozumienie instrukcji obsługi urządzeń. 5. Praca z urządzeniami technicznymi. Zajęcia powinny obejmować naukę obsługi i stosowania podstawowych urządzeń technicznych, takich jak latarki, zegary, odkurzacze czy sokowirówki. Uczniowie powinni również uczyć się montażu i demontażu modeli			

urządzeń technicznych, rozwijając swoje umiejętności manualne oraz rozumienie zasad działania tych urządzeń. 6. Zajęcia związane z bezpieczeństwem technicznym. Kształtowanie świadomości zagrożeń związanych z niewłaściwym korzystaniem z urządzeń technicznych, zwłaszcza elektrycznych i gazowych. Dzieci powinny poznać zasady bezpiecznego użytkowania takich urządzeń oraz rozumieć konsekwencje niewłaściwego ich użycia. 7. Wizyta edukacyjna w warsztacie rzemieślniczym. Organizacja wycieczki edukacyjnej do warsztatu, gdzie dzieci będą miały okazję zaobserwować pracę rzemieślnika i sposób posługiwania się narzędziami oraz materiałami typowymi dla danego zawodu. Taka wizyta pomaga poszerzyć wiedzę na temat techniki i jej zastosowań w praktyce. 8. Budzenie zainteresowania techniką. Zajęcia edukacyjne powinny uwzględniać elementy historii wynalazków, takich jak rozwój od dyliżansu do rakiety kosmicznej, od balii do pralki automatycznej, czy też historia wynalazku koła. Dzięki temu dzieci zrozumieją znaczenie postępu technicznego. 9. Tworzenie map mentalnych i prezentacji multimedialnych. Wspieranie procesu nauki przez tworzenie map mentalnych i prezentacji multimedialnych, które ułatwią dzieciom zrozumienie skomplikowanych zagadnień technicznych w przystępny sposób. 10. Ewaluacja zajęć i autoewaluacja kompetencji. Podsumowanie zajęć z edukacji technicznej poprzez ewaluację zaproponowanych rozwiązań metodycznych. Dodatkowo, zachęta do autoewaluacji własnych kompetencji w zakresie edukacji technicznej, co pozwoli studentom i nauczycielom doskonalić swoje umiejętności dydaktyczne.		
Praca własna		
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.		
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie	

egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane pytanie. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.		
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	15	0,6
Ćwiczenia	15	0,6
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	95	3,8
Łącznie:	125	5
Literatura podstawowa		
1. T. Janicka-Panek, Program nauczania dla I etapu edukacji wczesnoszkolnej, Wydawnictwo Nowa Era, Warszawa 2012. 2. J. Skiba, Zajęcia techniczne w edukacji wczesnoszkolnej, „Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce”, nr 3 (37) 37/2015.		
Literatura uzupełniająca		
1. Jelinek J.A., Dziecko konstruktorem. Rozwijanie zadatków uzdolnień technicznych u dzieci przedszkolnych i uczniów klas I-III, Bliżej przedszkola 2018.		
Inne		
-		

SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka wychowania fizycznego		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.9. Metodyka wychowania fizycznego		
Rok studiów	V rok studiów		
Semestr studiów	IX semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	6 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do samodzielnego projektowania, organizowania i prowadzenia zajęć wychowania fizycznego w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej. Studenci zapoznają się z metodyką pracy ruchowej, poznają specyfikę rozwoju fizycznego dzieci, uczą się stosowania odpowiednich metod, form oraz środków dydaktycznych dostosowanych do wieku i możliwości dzieci. Kształtowana jest także umiejętność oceny postępów uczniów w zakresie aktywności fizycznej oraz prowadzenia dokumentacji dydaktycznej.		
Wymagania wstępne	Wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii rozwojowej dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.9.W1.	znaczenie i zasady demonstrowania ćwiczeń ruchowych. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.9.W2.	zasady planowania, organizowania i realizowania aktywności fizycznej dzieci lub uczniów, w tym spontanicznej aktywności fizycznej oraz ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier ruchowych w sali sportowej, na boisku szkolnym i w terenie, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.9.W3.	metody diagnozowania ogólnej sprawności fizycznej, w szczególności zdolności motorycznych powiązanych ze zdrowiem oraz zasady oceny wysiłku i osiągnięć dzieci lub uczniów. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.9.W4.	strategie realizacji zajęć uwzględniających potrzeby i możliwości dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi. K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.9.U1.	poprawnie zademonstrować ćwiczenie ruchowe. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.9.U2.	zaplanować atrakcyjną aktywność fizyczną dzieci lub uczniów. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.9.U3.	czuwać nad bezpieczeństwem dzieci lub	obserwacja	wykład,

	uczniów podczas ćwiczeń ruchowych. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08, K_U17	studenta	ćwiczenia
E.9.U4.	diagnozować zdolności motoryczne dzieci lub uczniów. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.9.U5.	dostosować zadania ruchowe do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci lub uczniów. K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.9.K1.	krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną. K_K01	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. 2. Metodyka wychowania fizycznego i definicje pojęć. Podstawy metodyki wychowania fizycznego obejmują definiowanie kluczowych pojęć związanych z ruchem, zdrowiem i aktywnością fizyczną, które są fundamentem procesu edukacyjnego w zakresie wychowania fizycznego. 3. Metody pracy z dziećmi w klasach I-III. Zajęcia wychowania fizycznego w klasach I-III wymagają zastosowania odpowiednich metod pracy, które uwzględniają rozwój fizyczny i psychiczny dzieci w tym wieku. Metody te muszą być dostosowane do poziomu sprawności fizycznej uczniów oraz ich potrzeb i możliwości. 4. Sport i ruch w promowaniu zdrowia dzieci. Wychowanie fizyczne odgrywa kluczową rolę w promowaniu zdrowia dzieci poprzez systematyczną aktywność fizyczną, która rozwija zarówno zdolności fizyczne, jak i pozytywnie wpływa na zdrowie psychiczne. Zajęcia sportowe i ruchowe powinny być integralną częścią codziennego życia dzieci, wspomagając ich rozwój i aktywne spędzanie czasu wolnego. 5. Spędzanie czasu wolnego dzieci a wychowanie fizyczne. Wychowanie fizyczne wpływa na sposób spędzania czasu wolnego dzieci, ucząc ich aktywności fizycznej jako formy relaksu, rozrywki i wspólnego spędzania czasu z rówieśnikami. Aktywności fizyczne mogą również pełnić funkcję społeczną, wzmacniając umiejętności współpracy i komunikacji. 6. Podstawa programowa wychowania fizycznego w klasach I-III. Wychowanie fizyczne w klasach I-III szkoły podstawowej realizowane jest na podstawie podstawy programowej, która precyzuje cele i treści edukacyjne, a także metody i formy pracy z dziećmi w tym zakresie. Celem jest rozwijanie sprawności fizycznej uczniów, kształtowanie postaw prozdrowotnych oraz uczenie dzieci podstawowych umiejętności ruchowych. 7. Materiały ćwiczebne do przygotowania lekcji wychowania fizycznego. Przygotowanie lekcji wychowania fizycznego wymaga odpowiednich materiałów ćwiczebnych, takich jak piłki, skakanki, maty, hula-hop, oraz innych przyrządów, które wspierają realizację ćwiczeń ruchowych dostosowanych do wieku i poziomu umiejętności dzieci. 8. Program pracy nauczyciela wychowania fizycznego – planowanie. Efektywne prowadzenie zajęć wychowania fizycznego wymaga starannego planowania przez nauczyciela. Program pracy obejmuje określenie celów edukacyjnych, planu zajęć, metod pracy oraz oceny postępów uczniów. Ważnym elementem jest także analiza wyników zajęć oraz dostosowywanie metod do potrzeb dzieci. 9. Oceny z wychowania fizycznego – metody kontroli i samokontroli uczniów. Ocena postępów uczniów w wychowaniu fizycznym opiera się na różnych metodach kontroli, które umożliwiają nauczycielom monitorowanie umiejętności ruchowych i ogólnego			

rozwoju fizycznego dzieci. Oprócz oceny nauczycielskiej, istotna jest również samokontrola uczniów, która rozwija ich zdolności do autoewaluacji i refleksji nad własnymi osiągnięciami.

10. Metody oceny rozwoju fizycznego i umiejętności ruchowych. Ocena rozwoju fizycznego i umiejętności ruchowych uczniów opiera się na różnorodnych technikach, takich jak testy sprawnościowe, obserwacja postępów w ćwiczeniach, a także analiza indywidualnych wyników dzieci. Rzetelna ocena wspiera dalszy rozwój fizyczny uczniów i pozwala na dopasowanie metod dydaktycznych.
11. Arkusz oceny uczniów w kształceniu zintegrowanym – ocena opisowa. W ramach kształcenia zintegrowanego, ocena uczniów z wychowania fizycznego może być prowadzona w formie oceny opisowej. Arkusz oceny uwzględnia zarówno postępy w zakresie umiejętności fizycznych, jak i zaangażowanie ucznia w zajęcia, współpracę z innymi oraz jego ogólne podejście do aktywności fizycznej.

Forma zajęć: ćwiczenia

1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia.
2. Gry i zabawy ruchowe dla dzieci w edukacji przedszkolnej i w klasach I-III. Gry i zabawy ruchowe odgrywają kluczową rolę w edukacji przedszkolnej oraz wczesnoszkolnej. Uczą dzieci podstawowych umiejętności ruchowych, takich jak koordynacja, równowaga czy wytrzymałość, wprowadzając je w świat aktywności fizycznej w formie zabawy. Zajęcia te wspierają także rozwój społeczny, ucząc dzieci współpracy, rywalizacji oraz przestrzegania zasad.
3. Wykorzystanie nowych technologii i gier komputerowych w lekcjach wychowania fizycznego. Nowe technologie, w tym gry komputerowe i aplikacje, mogą być efektywnie wykorzystywane w edukacji wychowania fizycznego. Interaktywne gry ruchowe, aplikacje do monitorowania aktywności fizycznej czy wirtualne wyzwania mogą motywować dzieci do aktywności fizycznej, a także rozwijać ich umiejętności związane z koordynacją ruchową i koncentracją. Technologie wspomagają także proces oceny postępów uczniów, dostarczając nauczycielom narzędzi do analizy wyników.
4. Ruch i taniec – propozycje dla dzieci i młodzieży. Ruch i taniec to doskonała forma aktywności fizycznej, która rozwija zmysł rytmu, koordynację, elastyczność oraz wytrzymałość. Zajęcia taneczne i ruchowe, zarówno dla dzieci, jak i młodzieży, mogą być różnorodne, włączając tańce ludowe, współczesne, czy ćwiczenia aerobowe. Są one także skuteczną formą profilaktyki zdrowotnej, wspomagając rozwój fizyczny i psychiczny młodych ludzi.
5. Ewaluacja zajęć i ćwiczenia ruchowe w profilaktyce zdrowia. Ewaluacja zajęć ruchowych jest niezbędnym elementem procesu dydaktycznego, pozwalającym na monitorowanie postępów dzieci w zakresie umiejętności fizycznych, a także oceny ich zaangażowania w ćwiczenia prozdrowotne. Ćwiczenia fizyczne mają istotne znaczenie w profilaktyce zdrowia, zwłaszcza w zapobieganiu otyłości, poprawie kondycji fizycznej oraz kształtowaniu nawyków zdrowotnych.
6. Wycieczka turystyczna – ruch w przestrzeni pozaszkolnej. Wycieczki turystyczne stanowią doskonałą okazję do aktywności fizycznej poza szkołą, umożliwiając dzieciom poznanie otaczającej przyrody i uczestniczenie w różnorodnych formach ruchu, takich jak piesze wędrówki, bieganie czy gry terenowe. Tego typu wyjazdy rozwijają wytrzymałość, umiejętności współpracy w grupie oraz zmysł orientacji w terenie.
7. Olimpiada sportowa dla dzieci – zasady i projektowanie zajęć. Olimpiada sportowa to wydarzenie, które wprowadza element rywalizacji sportowej, ucząc dzieci zasad fair play, współpracy i motywacji do osiągania wyznaczonych celów. Projektowanie zajęć związanych z organizacją olimpiady sportowej pozwala na stworzenie atmosfery zabawy, edukacji i rozwoju umiejętności fizycznych, przy jednoczesnym kształtowaniu zdrowych postaw prospołecznych.

Praca własna		
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. 2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.		
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu.	

Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane pytanie. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.		
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	30	1,2
Ćwiczenia	30	1,2
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	90	3,6
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa		
Nowak P. F., Postawy nauczycieli wychowania fizycznego wobec edukacji zdrowotnej,, Difin, 2019		
Literatura uzupełniająca		
Lipiejko M., Zajęcia ruchowe w przedszkolu Ćwiczenia gimnastycznej, Wydawnictwo Wydawnictwo Szkolne PWN; 2019		
Inne		
-		

WYŻSZA SZKOŁA STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W CHEŁMIE			
SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Nazwa zajęć	Metodyka edukacji zdrowotnej		
Moduł zajęć	E. Metodyka poszczególnych typów edukacji z uwzględnieniem sposobów integrowania wiedzy i umiejętności E.10. Metodyka edukacji zdrowotnej		
Rok studiów	V rok studiów		
Semestr studiów	IX semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	5 ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Cel przedmiotu	Celem edukacji zdrowotnej w przedszkolu i wczesnej szkole podstawowej jest zapoznanie studentów z metodykami nauczania zagadnień związanych ze zdrowiem. Studenci powinni zdobyć wiedzę nie tylko teoretyczną, ale także praktyczną, umożliwiającą im realizację działań edukacyjnych skierowanych na promocję zdrowego stylu życia wśród dzieci.		
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności z zakresu przedmiotu podstawy edukacji zdrowotnej w przedszkolu i klasach I-III.		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza			
E.10.W1.	metody projektowania różnych form aktywności w celu rozwijania kultury zdrowotnej u dzieci lub uczniów, w tym planowanie, realizowanie i ocena procesu. K_W09, K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.10.W2.	sposoby rozwijania postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów. K_W09, K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
E.10.W3.	modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia, w tym zdrowia psychicznego. K_W09, K_W10, K_W11	egzamin, zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
E.10.U1.	zaplanować działania mające na celu rozwój kultury zdrowotnej. K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U10, K_U13, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
E.10.U2.	skutecznie rozwijać postawy prozdrowotne wśród dzieci lub uczniów. K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U10, K_U13, K_U17	obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
E.10.K1.	krzewienia postawy dbałości o zdrowie i ochronę środowiska. K_K03	obserwacja studenta	ćwiczenia
Treści programowe			
Forma zajęć: wykład			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia.			
2. Kształtowanie pozytywnych postaw zdrowotnych u dzieci, rozwijanie ich świadomości na			

temat zdrowia oraz zachęcanie do dbania o siebie oraz zapobieganie chorobom oraz promowanie zdrowego stylu życia. - Planowanie zajęć oraz przeprowadzanie ewaluacji pozwalającej na ocenę efektywności działań edukacyjnych. Opracowywanie programów zajęć, które odpowiedzą na potrzeby dzieci oraz umożliwią im przyswojenie prozdrowotnych nawyków. - Zastosowania różnych metod wspomagających proces uczenia się, takich jak interaktywne zajęcia, zabawy edukacyjne, projekty, a także techniki wizualne i praktyczne, które angażują dzieci w naukę. - Wybór odpowiednich metod i technik dydaktycznych w edukacji zdrowotnej zależy od wieku dzieci, tematyki zajęć oraz celów edukacyjnych. Metody aktywizujące sprzyjające zaangażowaniu dzieci, takie jak prace grupowe, dyskusje, projekty czy gry. - Akcje edukacyjne i konkursy o tematyce zdrowotnej aktywizujące dzieci oraz nauki w formie zabawy. - Różnorodne środki dydaktyczne, takie jak pomoce naukowe, gry edukacyjne, prezentacje multimedialne czy filmy przyswajające wiedzę na temat zdrowia i wspierają proces uczenia się. - Mass media, w tym telewizja, radio, internet jako pełniące rolę w propagowaniu wiedzy o zdrowiu. - Promowanie zdrowia w przedszkolu i szkole a kształtowanie pozytywnych postaw zdrowotnych i wspieranie dzieci w dbaniu o zdrowie fizyczne i psychiczne. Kluczowe elementy to nauka higieny, zdrowego odżywiania oraz aktywności fizycznej.	
Forma zajęć: ćwiczenia	
- Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusu oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia. - Kształtowanie świadomości zdrowotnej dzieci, promowanie zdrowego stylu życia oraz nauka o higienie osobistej, fizycznej i psychicznej. - Zagadnienia związane z higieną, zdrowym odżywianiem, aktywnością fizyczną oraz zapobieganiem chorobom. Uczą się o znaczeniu zdrowia fizycznego i psychicznego oraz o odpowiedzialności za zdrowie swoje i innych. - Podstawa programowa dla edukacji zdrowotnej w przedszkolu i szkole podstawowej. - Różnorodne metody, takie jak zajęcia praktyczne, projekty, gry edukacyjne, filmy czy audycje, wspomagające dzieci w zrozumieniu zasad zdrowia. Metody aktywizujące dzieci w nauce poprzez zabawę i interakcje. - Środki dydaktyczne stosowane w edukacji zdrowotnej obejmują pomoce naukowe, takie jak plakaty, książki, materiały multimedialne, a także zestawy edukacyjne do nauki o zdrowiu, które pomagają dzieciom w przyswajaniu wiedzy i rozwijaniu zdrowych nawyków. - Kształtowanie nawyków higieniczno-zdrowotnych. - Aktywne działanie na rzecz zdrowia własnego i publicznego. - Higiena otoczenia, żywienia, psychiczna, pracy i nauki. - Choroby zakaźne, ich objawy, sposoby zapobiegania oraz rozprzestrzeniania się. - Kształtowanie postaw prozdrowotnych. - Motywowanie dzieci do przyjmowania zdrowych nawyków, takich jak aktywność fizyczna, zdrowe odżywianie, unikanie substancji szkodliwych oraz dbanie o higienę i stan zdrowia psychicznego.	
Praca własna	
- Zapoznanie się z literaturą przedmiotu. - Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.	
Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: analiza tekstów, burza mózgów, dyskusja, praca samodzielna studentów oraz praca w grupach z wykorzystaniem materiałów dydaktycznych

Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Skala ocen	Na ocenę 2	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. Egzamin w formie ustnej poprzez wylosowanie 3 pytań. Każde pytanie egzaminacyjne oceniane jest oddzielnie. Końcowa ocena z egzaminu to średnia z ocen z wszystkich pytań. Aby uzyskać wynik pozytywny z każdego z pytań trzeba uzyskać minimum ocenę 3. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej. Ćwiczenia: 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładowcą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Test jednokrotnego wyboru składający się z 25 pytań. Test ma na celu sprawdzenie stopnia opanowania treści objętych programem zajęć. Każde pytanie ma formę zamkniętą z czterema wariantami odpowiedzi, z których tylko jeden jest prawidłowy. Za każdą poprawną odpowiedź student otrzymuje 1 punkt. Brak odpowiedzi lub odpowiedź błędna lub zaznaczenie więcej niż jednej odpowiedzi skutkuje przyznaniem 0 punktów za dane	

	pytanie. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.	
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	15	0,6
Ćwiczenia	15	0,6
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	95	3,8
Łącznie:	125	5
Literatura podstawowa		
1. P. Chruściel, W. Ciechaniewicz, Edukacja zdrowotna z elementami teorii wychowania. Przewodnik dydaktyczny, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2018..		
Literatura uzupełniająca		
2. B. Woynarowska, Edukacja zdrowotna. Podstawy teoretyczne, metodyka, praktyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2017.		
Inne		
-		